

Finansdepartementet

103 33 STOCKHOLM

Ytterligare ändringar vad gäller automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Fi2018/00923/S3

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker promemorian men har förslag och synpunkter som innebär att förtydliganden och klargöranden behöver göras avseende föreslagna ändringar.

Skatteverket avstyrker dock förslaget i den del som innebär att beslut om dokumentationsavgift ska fattas av särskilt kvalificerad beslutsfattare.

Skatteverket föreslår bl.a.

- att ett kontos totalbelopp ska lämnas för varje person som omfattas av kontrolluppgiftsskyldighet.
- att kontrolluppgiftsskyldigheten som innebär att det anges på vilket sätt en fysisk person utövar sitt inflytande endast ska gälla för nya konton.
- att det även ska framgå av kontrolluppgift i vilken roll det bestämmande inflytandet utövas. För att följa systematiken anser Skatteverket att dessa skyldigheter ska framgå genom ett kompletterande av skatteförfarandeförordningen.
- att det av intygande som ska inhämtas innan ett konto öppnas även ska framgå uppgift om utländskt skatteregistreringsnummer (TIN).
- att det ska införas en övergångsbestämmelse som innebär att de finansiella institut som tidigare varit undantagna får en längre tid på sig för anmälan.
- att tidsfristen för beslut om den nya dokumentationsavgiften ska vara sex år efter utgången av det kalenderår som kontrolluppgiften lämnas för.
- att anstånd med dokumentationsavgiften inte ska medges då systemet missbrukas eftersom dokumentationsavgiften kan jämföras med kontrollavgifter.
- att det ska krävas prövningstillstånd när dokumentationsavgift överklagas till kammarrätten.

Därutöver uppmärksammar Skatteverket på frågor som behöver åtgärdas men som inte tas upp i remitterad promemoria.

- Det ska införas en ny bestämmelse för att kontrolluppgift ska lämnas när en person har rätt att använda och/eller få avkastning på en tillgång som personen inte är ägare till (s.k. usufructs).
- Det ska förtydligas vad som avses med postadress.

- En bestämmelse ska införas som innebär att en kontrolluppgift ska innehålla registreringsnumret som ett finansiellt institut får vid registrering hos amerikansk federal skattemyndighet.
- Regeln om Skatteverkets underrättelseskyldighet till Finansinspektionen ska utvidgas för att fylla sin funktion.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (SFL)

2.1.1 22 a kap. 5 § SFL - uppgifter om ett konto vid och före avslut

I 22 a kap. 5 § SFL finns bestämmelser om vilka uppgifter som ska lämnas om alla rapporteringspliktiga konton. Bland annat regleras här vilken uppgift som ska lämnas om ett konto i samband med avslut. Bakgrunden till vilka uppgifter som ska lämnas i kontrolluppgift av ett finansiellt institut finns i internationella överenskommelser, t.ex. FATCA-avtalet som ingåtts mellan Sverige och USA men även i tekniska instruktioner som jurisdiktionerna är eniga om att tillämpa. Härav framgår att uppgift ska lämnas om kontots saldo eller värde vid utgången av året. När kontot har avslutats under året ska uppgifter lämnas om att kontot har avslutats samt saldo eller värde omedelbart före kontots avslutande.

Skatteverket uppmärksammar att den föreslagna formuleringen av 22 a kap. 5 § 3 kan vara svår att förstå. Skatteverket föreslår därför följande lydelse.

”3. kontots saldo eller värde vid utgången av året eller, om kontot har avslutats under året, *att kontot har avslutats, samt saldo eller värde* omedelbart före kontots avslutande.”

2.1.2 22 a kap. 5 § SFL - saldo eller värde när det gäller försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal

I promemorian föreslås ett nytt andra stycke i 22 a kap. 5 § SFL där det förklaras vad som avses med saldo eller värde när det gäller försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal. Det framgår dock inte av skrivningen om kontantvärdet enbart ska tillämpas på försäkringsavtal med kontantvärde eller om det också är relevant för livränteavtal. Detta anser Skatteverket ska klargöras.

Skatteverket anser dessutom att det ska övervägas att i stället för ordet ”avses” använda ordet ”inkluderar”. Det är så det uttrycks i FATCA-avtalet och i OECD:s Common Reporting Standard (CRS). Skatteverket anser dessutom att det ska förklaras i kommentaren att detta gäller även om avtalet inte går att återköpa och endast har ett tekniskt *återköpsvärde*, exempelvis en pensionsförsäkring utan återbetalningsskydd. Motsvarande synpunkter gäller även förslaget till nytt 22 b kap. 5 § tredje stycke SFL.

2.1.3 22 a kap. 5 § 4 SFL - uppgift om kontohavare och fysiska personer som har bestämmande inflytande

Av FATCA-avtalet som ingåtts mellan Sverige och USA samt de tekniska instruktioner som finns framgår att för konto som innehas av enheter ska uppgift lämnas om kontohavaren samt de fysiska personer som har bestämmande inflytande över enheten. Utöver identifikationsuppgifter för kontohavaren och kontot ska uppgift även lämnas om vilken typ av enhet som kontohavaren är. Det som ska anges är att kontohavaren är en amerikansk person eller en enhet där en eller flera amerikanska fysiska personer har bestämmande inflytande. Att dessa uppgifter ska lämnas framgår inte av de nuvarande bestämmelserna i

SFL. För att vi ska kunna uppfylla våra internationella åtaganden enligt FATCA-avtalet så behövs ett förtydligande i 22 a kap. 5 § 4 SFL. Skatteverket föreslår därför följande lydelse av bestämmelsen.

”b) kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot.

I kontrolluppgiften ska uppgift, när det gäller kontot som innehas av enheter, även lämnas om att kontohavaren är

- 1. en passiv icke-finansiell enhet med hemvist i USA, eller*
- 2. en passiv icke-finansiell enhet med en eller flera amerikanska medborgare eller en annan fysisk person med hemvist i USA, med bestämmande inflytande över enheten*

Om det rapporteringspliktiga kontot är ett sådant försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal som avses i 2 kap. 21 § lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet, avses med saldo eller värde i första stycket 3 kontantvärdet eller återköpsvärdet.”

2.1.4 22 a kap. 8 § SFL - sammanlagt bruttobelopp

I första stycket har ett tillägg gjorts om att uppgift ska lämnas om *sammanlagt bruttobelopp* som har tillgodoräknats eller betalats ut under året. Det har även gjorts ett tillägg med ett andra stycke som preciserar vad som avses med det sammanlagda bruttobeloppet. Skatteverket anser därför att det andra stycket bör inledas med samma skrivning som i första stycket, dvs. ”Med *sammanlagt bruttobelopp* avses...etc.” Motsvarande synpunkt gäller även förslaget till ny lydelse av 22 b kap. 8 § SFL.

2.1.5 22 b kap. 3 § SFL - uppgift om samägda konton

Skatteverket anser att det av svensk lagtext ska framgå att när en kontrolluppgift lämnas för ett rapporteringspliktigt konto så ska totalbeloppet uppges för varje person som ska rapporteras.

Av kommentaren till CRS framgår att ägare av ett delat konto ska rapporteras för hela värdet på kontot (avsnitt I A (4) p. 13). Denna skyldighet är, i svensk lagstiftning, svår att läsa ut av lagtext och förarbeten. Skatteverket anser därför att det är väsentligt att detta framgår direkt av lagtexten och föreslår att det införs ett nytt tredje stycke i 22 b kap. 3 § SFL med nedanstående lydelse. En motsvarande ändring ska även göras i 22 a kap SFL.

”Kontrolluppgift som ska lämnas för fysiska personer och enheter ska innehålla uppgift om kontots totala bruttobelopp enligt 5 – 9 §§ för varje person som omfattas av kontrolluppgiftsskyldigheten.”

2.1.6 22 b kap. 5 § 5 a) SFL – på vilket sätt utövas bestämmande inflytande enbart nya konton

Skatteverket föreslår att uppgiftsskyldigheten i 22 b kap. 5 § 5a) SFL om på vilket sätt en fysisk person utövar sitt bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet endast ska anges för nya konton.

Av förslaget till ändring av 22 b kap. 5 § 5 a) SFL framgår att för fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet ska anges på vilket sätt de utövar sitt bestämmande inflytande. Denna redovisning hör ihop med vad som krävs vid granskningen av enheters konton (6 och 7 kap. IDKAL).

Av 6 kap. 4 § och 7 kap. 4 § IDKAL framgår att för att fastställa vilka personer som är personer med bestämmande inflytande över en enhet får det rapporteringsskyldiga finansiella institutet förlita sig på den information som inhämtats på grund av bestämmelser i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Av kommentaren till CRS avsnitt VIII D (6 till 9) punkt 132 -137 framgår att i CRS avses att en person med bestämmande inflytande ska ha samma tolkning som i Financial Action Task Force (FATF) rekommendation nr 10. Vidare framgår att vid granskningen av nya finansiella konton som innehas av enheter så ska det som krävs av penningtvätts- och känn-din-kund-processen (AML/KYC-processen) vara förenlig med FATF:s rekommendation 10 och 25. Skatteverket uppfattar att detta innebär att CRS krav om specificering av på vilket sätt de utövar sitt bestämmande inflytande gäller nya konton.

Av CRS rekommendationen (s. 248-249) samt den av OECD framtagna handboken (Implementation handbook s. 85) framgår hur en person med bestämmande inflytande ska rapporteras om dessa uppgifter finns tillgängliga. Skatteverket uppfattar att det som anges om att det endast ska rapporteras om uppgiften finns tillgänglig återspeglar att det inte i all rapportering är tvingande. Innebär AML/KYC-processen att det finansiella institutet ska ta reda på vilket sätt en person utöver sitt bestämmande inflytande så ska detta även rapporteras i en kontrolluppgift.

Att lägga till en uppgiftsskyldighet för detta även för befintliga konton kan dock vara en onödigt tung belastning för uppgiftslämnarna. Skatteverket anser därför att förslaget till 22 b kap. 5 § 5 a) SFL ska begränsas på så sätt att det framgår att uppgiftsskyldigheten i detta fall gäller för nya konton. Skatteverket föreslår därför följande lydelse.

”a) fysiska personer med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för *ett nytt* rapporteringspliktigt konto och på vilket sätt de utövar bestämmande inflytande,”

Om Regeringen anser att det ska omfatta såväl nya som befintliga konton är Skatteverket av åsikten att det behövs övergångsregler för hur lång tid uppgiftslämnarna har på sig att inhämta uppgifter om befintliga konton.

2.1.7 22 b kap. 5 § SFL - uppgift om bestämmande inflytande

Skatteverket anser även att det av skatteförfarandeförordningen (2011:1261), SFF, ska framgå vilket på sätt som en person utövar sitt inflytande i annat än trustar.

I förslaget till ändring av 22 b kap. 5 § SFL föreslås att för en fysisk person med bestämmande inflytande över en passiv icke-finansiell enhet som är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot ska även uppgift lämnas om på vilket sätt personen utövar bestämmande inflytande. Av avsnitt 4.4 i förslaget framgår även att när det gäller inflytande

över en juridisk person ska uppgift lämnas om inflytandet utövas genom ägande, ställning i företaget eller på annat sätt.

Det framgår i samma avsnitt att för andra juridiska konstruktioner än trusters ska uppgift lämnas om inflytandet på samma sätt som för en trust. För de enheter där en trust är kontohavare för ett rapporteringspliktigt konto framgår av 5 kap. 7 a § SFF att uppgift ska lämnas om i vilken roll den fysiska personens utövar sitt inflytande i trusten.

Skatteverket anser att det inte är tillräckligt att det av lagtext enbart framgår att det ska lämnas uppgift om på vilket sätt personerna utövar bestämmande inflytande. Det ska även framgå i vilken roll (kategori) inflytandet utövas och därmed omfattas av kontrolluppgiftsskyldigheten.

För att följa systematiken i övrigt vad det gäller kontrolluppgiftsskyldighet anser Skatteverket att denna skyldighet ska framgå i skatteförfarandeförordningen. Skatteverket observerar även att hänvisningen i befintlig förordningstext är felaktig. Skatteverket föreslår därför följande lydelse av 5 kap. 7 a § SFF.

”I en kontrolluppgift enligt 22 b kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) om rapporteringspliktiga konton ska, om kontrolluppgiften lämnas för en sådan fysisk person som avses i 22 b kap. 5 § första stycket 5 a skatteförfarandelagen *ska*

a) om en trust eller en annan juridisk konstruktion är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, uppgift lämnas om huruvida den fysiska personen är

1. stiftare,
2. förvaltare,
3. beskyddare,
4. förmånstagare, eller
5. annan fysisk person som utövar verklig kontroll över trusten *eller den juridiska konstruktionen.*

b) om en juridisk person är kontohavare för det rapporteringspliktiga kontot, uppgift lämnas om huruvida den fysiska personen har inflytande som

1. ägare,
2. har annan ställning i enheten eller
3. på annat sätt.”

2.1.8 22 b kap. 8 § SFL - Kontohavare ersätts av ordet konto

För att vara konsekvent ska det i lagtexten uttryckas att betalningar gjorts *till ett konto* och inte en kontohavare. En motsvarande ändring ska även göras i 22 a kap. 8 § SFL.

2.1.9 52 kap. 8 c § SFL - dokumentationsavgift och tidsfrist för beslut

Av 49 b kap. 2 § SFL framgår att en dokumentationsavgift är knuten till den dokumentation som ligger till grund för en kontrolluppgift. En kontrolluppgift ska lämnas för ett visst kalenderår. Skatteverket uppfattar av förslaget att det är möjligt att ta ut flera avgifter

rörande samma finansiella konto om det under en följd av år finns sådana brister som anges i 1 §. Enligt 52 kap. 8 c § SFL kan ett beslut om avgift meddelas senast två år efter att skyldigheten att bevara uppgifter upphört. När det gäller en överträdelse som avses i 49 b kap. 1 § 1 och 2 SFL upphör denna skyldighet först fem år efter att kontot har avslutats, vilket innebär att tidsfristen för att meddela beslut om avgift/avgifter kan bli mycket långvarig. För överträdelser enligt 49 b kap. 1 § 3 SFL kan enligt förslaget avgift tas ut inom nio år (7 + 2).

Enligt Skatteverkets mening framstår det som en bättre lösning om tidsfristen för ett beslut om dokumentationsavgift är densamma i samtliga situationer. Eftersom dokumentationsavgiften enligt förslaget är knuten till en specifik kontrolluppgift, som lämnas per kalenderår är ett alternativ att tidsfristen relateras till ett visst tidigare kalenderår. Enligt Skatteverkets mening kan en sådan frist bestämmas till ett visst antal år efter utgången av det kalenderår då kontrolluppgiften ska lämnas. Om fristen bestäms till sex år kommer Skatteverket att ha en rimlig tid för att utreda och meddela en dokumentationsavgift för fem år bakåt i tiden. Enligt Skatteverkets mening framstår detta som en rimlig avvägning. Skatteverket föreslår därför följande formulering av bestämmelsen.

”Ett beslut om dokumentationsavgift ska meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår en kontrolluppgift ska lämnas enligt 24 kap. 2 a §.”

2.1.10 51 kap. 2 § SFL dokumentationsavgift – sanktionsbestämmelser i andra lagar

I 51 kap. 2 § SFL hänvisas till 7 kap. 8-13 §§ lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. De sanktioner som är aktuella vad avser finansiella institut finns dock inte i denna lag, utan i respektive rörelselag (7 kap. 1 §). Sådana bestämmelser finns bl.a. i 15 kap. i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Eftersom det är fråga om ett antal lagar som innehåller sanktionsbestämmelser för finansiella institut blir den föreslagna bestämmelsen relativt omfångsrik. Antalet fall då bestämmelsen blir aktuell att tillämpa kan också förmodas vara få. Skatteverket anser därför att det är tillräckligt att denna situation påtalas i den kommande propositionen. Eftersom det är fråga om en helt ny sanktionsavgift anser Skatteverket att det är angeläget att det ges mer vägledning från lagstiftaren om situationer som kan motivera en tillämpning av bestämmelsen i 51 kap. 1 § SFL som innebär hel eller delvis befrielse från särskilda avgifter om det är oskäligt att ta ut avgift med fullt belopp.

2.1.11 63 kap. 7 a § SFL - möjligheten att få anstånd med betalning av dokumentationsavgiften

Möjligheten till anstånd enligt 63 kap. 7a § SFL är i dagsläget exklusiv för skattskyldiga som ska betala en återkallelseavgift. Eftersom den föreslagna dokumentationsavgiften snarare är att jämställa med en kontrollavgift än en återkallelseavgift anser Skatteverket att möjligheterna till anstånd ska vara desamma som för kontrollavgift. Återkallelseavgiften motiveras av behovet av att förebygga att företag som har valt tonnagebeskattning lämnar systemet under bindningstiden. Utan en ekonomisk sanktion skulle det bindande valet av tonnagebeskattning förlora sin betydelse i praktiken (prop. 2015/16:127 s. 97). Lagstiftaren motiverade införandet av 63 kap. 7a § SFL (se prop. 2015/16:127 s. 102f.) med att det skulle

kunna innebära betydande skadeverkningar om återkallelseavgiften, som kan uppgå till mycket höga belopp, behövde betalas omedelbart. Lagstiftaren ansåg dock att anstånd inte skulle kunna beviljas om exempelvis systemet med tonnagebeskattning har missbrukats.

När det är fråga om dokumentationsavgift är avsikten att den ska utgå när dokumentationsskyldigheten inte uppfyllts. Den är därför avsedd som ett påtryckningsmedel för att dokumentationsskyldigheten uppfylls. Vid införandet av 63 kap. 7a § SFL har lagstiftaren ansett att anstånd inte ska komma ifråga i de fall systemet missbrukats. I och med att 63 kap. 7a § SFL ska tillämpas på samma sätt avseende både återkallelseavgift och dokumentationsavgift, utgår Skatteverket från att anstånd inte kan komma ifråga om den dokumentationsskyldige systematiskt åsidosatt sina skyldigheter. Motsatsvis kan sägas att anstånd inte heller kommer att medges när det är fråga om ett fåtal utdömda dokumentationsavgifter eftersom omedelbar betalning av dessa, i normalfallet, inte kan innebära betydande skadeverkningar för ett finansiellt institut. Skatteverket ser det som problematiskt med en anståndsbestämmelse som nästan aldrig kommer att leda till att anstånd kan beviljas. Skatteverket anser således inte att förslaget till 63 kap. 7 a § SFL är ändamålsenligt.

Skatteverket har dock inte något emot att bestämmelser om anstånd införs i samband med omprövning eller överklagande avseende dokumentationsavgiften.

2.1.12 66 kap. 5 § SFL – särskilt kvalificerad beslutsfattare

Utan närmare motivering föreslås en ändring i 66 kap. 5 § SFL som innebär att beslut om dokumentationsavgift ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare.

Bestämmelsen omfattade vid dess tillkomst ärenden om den särskilda avgiften skattetillägg. När sanktionen återkallelseavgift infördes 2016 så tillfördes också denna avgift området för särskilt kvalificerad beslutfattares exklusiva omprövningsbehörighet. Däremot är inte kontrollavgifter hänförliga till personalliggare och kassaregister knutna till bestämmelsen. Detsamma gäller förseningsavgifter.

Motiveringen 2016 i fråga om återkallelseavgift var att denna ligger så nära skattetillägget, att båda avgifterna i dessa sammanhang borde behandlas på ett likartat sätt. Skatteverket instämmer på den punkten men vill framföra att det finns viktiga principiella skillnader mellan å ena sidan skattetillägg och återkallelseavgift och å andra sidan kontrollavgift och föreslagen dokumentationsavgift. De förstnämnda två avgifterna följer till största del de berörda materiella skattebeloppen och kan därmed bli mycket ingripande. Ett enskilt ärende om skattetillägg eller återkallelseavgift kan med andra ord kräva också materiella bedömningar och kan, som särskilt betydelsefullt, i det enskilda fallet komma att uppgå till mycket stora belopp. Kontrollavgift och den nu aktuella dokumentationsavgiften ska däremot tas ut med fasta belopp, 12 500 kr, och rekvisiten för tillämpning får sägas vara jämförelsevis okomplicerade.

Även med beaktande av att dokumentationsavgift någon gång skulle kunna aktualiseras i ett flertal samtidiga ärenden ska, enligt Skatteverkets uppfattning, de nämnda skillnaderna upprätthållas. Efterhand tillkommande särskilda avgifter som är av den art att de påförs med

fasta belopp ska inte omfattas av bestämmelserna om särskilt kvalificerad beslutsfattare. Av dessa skäl avstyrker Skatteverket att dokumentationsavgift läggs till i 66 kap. 5 § SFL.

2.2 Förslaget till ändring i lagen (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet (IDKL)

2.2.1 2 kap. 15 § IDKL - ersättning av ordet uppsägning och definition av ordet "livränteavtal"

Uppsägning – annat upphörande

Ordet "uppsägning" ersätts i förslaget med uttrycket "annat upphörande". Eftersom det även förekommer delåterköp, vilket innebär att försäkringen inte upphör, är uttrycket "annat upphörande" direkt efter återköp inte optimalt.

Skatteverket anser att ordet uppsägning ska behållas och att uttrycket "eller annat upphörande" ska läggas till därefter. Samma synpunkt gäller även för 2 kap. 15 § IDKAL. Skatteverket föreslår således följande formulering.

"återköp, uppsägning eller annat upphörande"

Definition av ordet "livränteavtal"

När det gäller definitionen av livränteavtal ställs inget krav på att avtalen ska ha kontantvärde för att omfattas av lag (2015:62) om identifiering av rapporteringspliktiga konton med anledning av FATCA-avtalet, IDKL, respektive lag (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton, IDKAL, (jfr definitionen av försäkringsavtal). Detsamma gäller definitionen av livränteavtal enligt FATCA-avtalet men även enligt CRS. Däremot uppfattar Skatteverket att även livränteavtal har ett kontantvärde när det gäller värderingen av kontot då definitionen av kontantvärde enligt FATCA-avtalet/CRS gäller avtal och inte som i den svenska lagstiftningen bara försäkringsavtal.

I avsnitt I A 4 CRS anges att kontots saldo eller värde ska rapporteras. Det inkluderar kontantvärdet eller återköpsvärdet, om det rör sig om ett försäkringsavtal eller ett livränteavtal. Detta gäller även FATCA-avtalet. I promemorian föreslås att det ska göras ett tillägg i ett nytt tredje stycke i 22 a kap. 5 § punkten 4 respektive 22 b kap. 5 § punkten 4 SFL. Här framgår att om det rapporteringspliktiga kontot är ett försäkringsavtal med kontantvärde eller livränteavtal avses med saldo eller värde kontantvärdet eller återköpsvärdet. Skatteverket uppfattar det som att ett försäkringsavtal med kontantvärde ska värderas till kontantvärdet. Eftersom IDKL/IDKAL:s definition av kontantvärde bara syftar på försäkringsavtal uppfattar Skatteverket att endast återköpsvärdet är relevant för värderingen av ett livränteavtal i den svenska lagstiftningen. Det kan medföra ett för lågt värde jämfört med bestämmelserna i FATCA-avtalet/CRS i det fall det finns ett beläningsvärde som är högre än återköpsvärdet eller att avtalet är så konstruerat att det går att erhålla ett kontantvärde vid försäkringstidens utgång (jfr förslaget på ändring i 2 kap. 15 § IDKL och IDKAL när det gäller "termination"). Om avsikten är att även livränteavtal ska

kunna värderas till kontantvärde behöver definitionen i 2 kap. 15 § IDKAL anpassas till lydelsen i CRS. Detsamma gäller definitionen av kontantvärde i 2 kap. 15 § IDKL.

Översättning i 2 kap. 15 § andra stycket 2 IDKL – life insurance contract

I 2 kap. 15 § IDKL (definition av kontantvärde) används i andra stycket 2 begreppet livförsäkringsavtal (försäkringsavtal som inte är livförsäkringsavtal). I den svenska versionen av FATCA-avtalet står det också försäkringsavtal som inte är livförsäkringsavtal. Termen livförsäkringsavtal är inte definierad i IDKL. I den engelska versionen av FATCA-avtalet står det ”other than under a life insurance contract”. Samma uttryck (life insurance contract) används även i den engelska versionen av FATCA-avtalet när det gäller undantagsregeln som finns i 3 kap. 16 § IDKL och där har life insurance contract översatts med dödsfallsförsäkring. Samma undantagsregel finns i 3 kap. 7 § IDKAL och även där står dödsfallsförsäkring (och i CRS:en Section VIII C 17c) life insurance contract). I CRS:en definieras kontantvärde i Section VIII C 8 men skrivningen i motsvarande punkt i CRS:en är en annan än i FATCA-avtalet. Dock finns termen life insurance med i skrivningen och har i 2 kap. 15 § IDKAL översatts med dödsfallsförsäkring. Se även kommentar nr 78 där det anges att ”a life insurance contract is an Insurance Contract under which the issuer, in exchange for consideration, agrees to pay an amount upon the death of one or more individuals.”

Mot bakgrund av ovanstående anser Skatteverket att livförsäkringsavtal ändras till dödsfallsförsäkring i 2 kap. 15 § andra stycket 2 IDKL.

2.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton (IDKAL)

2.3.1 2 kap. 4 a § IDKAL - definition av andel i eget kapital

Av den nya definitionen av andel i eget kapital framgår att en person ska betraktas som en förmånstagare av en trust om personen har rätt att erhålla en fixerad eller diskretionär utdelning från trusten. Vad detta innebär framgår varken av lagkommentar eller i övrigt av lagförslaget. Detta är begrepp som inte används i lagtexten i övrigt eller i annan skattelagstiftning. Skatteverket anser därför att det ska klargöras vad som avses med uttrycksättet ”fixerad eller diskretionär utdelning”. Motsvarande synpunkt gäller även för 3 a § IDKL.

2.3.2 2 kap. 9 § IDKAL - vilken verksamhet och vilka bruttointäkter

Skatteverket anser att det klart ska uttryckas i tillägget vilken verksamhet eller vilka bruttointäkter som avses. Skatteverket föreslår därför följande formulering.

”.....ska en enhet anses i sin näringsverksamhet huvudsakligen bedriva en i punkten 1 uppräknade verksamheter eller dess bruttointäkter anses huvudsakligen komma från i punkten 2 avsedd verksamhet (...)”

Skatteverket noterar att redan 50% av sådan verksamhet som avses i punkterna a-c räcker för att det ska bli en investeringsenhet. Om begreppet kund även omfattar aktieägare, vilket

uttalas i prop. 2015/16:29 s. 170) och även ett fåmansbolag som förvaltar värdepapper i annat fall än på uppdrag av externa kunder i så fall blir en investeringsenhet om 50 % eller mer av inkomsterna avser förvaltningen av värdepapper så uppkommer frågan vilka enheter som överhuvudtaget kan bli passiva icke-finansiella enheter. En enhet som har mindre än 50 % av passiva inkomster blir en aktiv icke-finansiell enhet och en enhet som har 50 % eller mer blir en investeringsenhet, dvs ett finansiellt institut. En enhet bli då antingen ett finansiellt institut eller en aktiv icke-finansiell enhet. Skatteverket anser att detta ska klargöras.

2.3.3 3 kap. 1 § IDKAL - begränsning av undantag för pensionsstiftelser

I 3 kap. 1 § 5 IDKAL föreslås att rapporteringsskyldigheten för pensionsstiftelser begränsas till fall då arbetsgivaren som grundat stiftelsen är obegränsat skattskyldig i Sverige och varken är en investeringsenhet eller en passiv icke-finansiell enhet. Frågan är om alla villkor för ”narrow participation retirement fund” verkligen är uppfyllda genom det föreslagna tillägget.

En brist i likheter med smala pensionsfonder är att det inte finns något hinder mot att förmånstagare som inte är skattskyldiga i Sverige har rätt till mer än 20 % av stiftelsens tillgångar. I promemorian (avsnitt 4.7) anges att detta villkor skulle kunna få sin lösning genom att betrakta arbetsgivaren som förmånstagare i stiftelsen istället för de anställda och genom detta skulle även villkoret om färre än 50 förmånstagare vara uppfyllt. Det är oklart vad som menas med denna skrivning.

En pensionsstiftelse är definitionsmässigt en av arbetsgivare grundad stiftelse vars uteslutande ändamål är att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagarers efterlevande och arbetsgivaren förordnar i stiftelseurkunden vilka anställda som pensionsstiftelsen ska omfatta. Utifrån syftet med en pensionsstiftelse framstår antagandet att arbetsgivaren skulle kunna anses som förmånstagare tveksamt. I vissa fall kan även utbetalning göras direkt från stiftelsen, det gäller då större stiftelser fått tillstånd av Länsstyrelsen att betala ut pension direkt till de anställda samt i det fall det kan antas att den pensionsberättigade annars inte skulle få betalning av arbetsgivaren. Att arbetsgivaren skulle kunna ses som förmånstagare blir också svårt att få ihop med de regler som gäller då en stiftelse ska likvideras etc. I sista hand används kvarvarande medel till välgörande eller annat allmännyttigt ändamål som tillsynsmyndigheten bestämmer, dvs. pengar går inte tillbaka till arbetsgivaren. Med hänsyn till detta får det anses vara ytterst osäkert om arbetsgivaren kan betraktas som förmånstagare i stället för de pensionsberättigade (destinatärerna). Till detta kan läggas att det dessutom är svårt att förstå att villkoret i punkten a) om 50 ”participants” skulle ta sikte på någon annan än de ”beneficiaries som beskrivs i den inledande definitionen av smal pensionsfond (se CRS) och att villkoret om att förmånstagare som inte är skattskyldiga i Sverige har rätt till mer än 20 % av stiftelsens tillgångar skulle ta sikte på någon annan än pensionsstiftelsens destinatärer.

Oavsett om de anställda eller arbetsgivaren ska anses som förmånstagare uppfattar Skatteverket det som osäkert om informationskravet till Skatteverket är uppfyllt (se även CRS kommentaren p. 37 och 40 på s. 168-169). För det fall de anställda ska anses som förmånstagare kan även noteras att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § får åta sig uppdrag

att från Sverige trygga utfästelse om pension som skall fullgöras i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (gränsöverskridande verksamhet) vilket gör villkoret om att det ska finnas hinder mot att förmånstagare som inte är skattskyldiga i Sverige får ha rätt till mer än 20 % av stiftelsens tillgångar extra problematiskt.

I 3 kap. 1 § 5 IDKAL föreslås att pensionsstiftelser är undantagna från rapporteringsskyldighet endast om arbetsgivaren som grundat stiftelsen är obegränsat skattskyldig i Sverige och varken är en investeringsenhet eller en passiv icke-finansiell enhet. En pensionsstiftelse kan enligt tryggandelagen i vissa fall överlåtas. Om detta sker blir villkoren som har satts upp verkningslösa. Skatteverket ifrågasätter därför om inte uppsatta villkor för undantaget även ska gälla övertagaren av pensionsstiftelsen.

2.3.4 3 kap. 2 § IDKAL - undantagen för pensionsförsäkring och pensionssparkonto tas bort

I 3 kap. 2 § IDKAL görs en ändring vilket innebär att undantagen för pensionsförsäkring som uppfyller kraven i inkomstskattelagen och som tecknas och förvaltas i Sverige och pensionssparkonto som uppfyller kraven i inkomstskattelagen tas bort. I avsnitt 4.7 (s. 56) står att andra pensionsförsäkringar än privata pensionsförsäkringar normalt torde vara undantagna enligt andra bestämmelser, i första hand till följd av undantaget om breda pensionsfonder. Detta skulle innebära att vi hittills har haft en dubbelreglering av dessa försäkringar då de även ingick i det numera borttagna undantaget. Det framstår som mycket osäkert att stora livförsäkringsföretag som meddelar flera olika produkter än tjänstepensionsförsäkringar kan anses att till viss del utgöra en bred pensionsfond alternativt flera olika breda pensionsfonder i den delen som tjänstepensionsförsäkringar meddelas. De är inte bildade för endast detta ändamål. Möjligen skulle tjänstepensionskassorna kunna placeras i det facket. Dock får det anses vara oklart om alla krav för breda pensionsfonder rent generellt kan vara uppfyllda ens för understödsföreningarna. Det rapporteras inga uppgifter om förmånstagarna till Skatteverket och punkten 3 b är också tveksamt; ingen civilrättslig begränsning av avsättningarna enligt 3 heller. Om avsikten är att undanta tjänstepensionsförsäkringar i IDKAL ifrågasätter Skatteverket om inte en reglering liknande den undantagsregeln som finns för tjänstepensionsförsäkringar i IDKL ska införas med eventuellt ytterligare villkor som följer av definitionen av breda pensionsfonder. Ett sådant undantag anser Skatteverket är tveksamt med hänsyn till de motiv som åberopats för att ta bort undantaget för privata pensionsförsäkringar.

2.3.5 5 kap. 1 § och 7 kap. 2-4 §§ - intygande innan ett konto öppnas

Skatteverket anser att det ska regleras att uppgift om skatteregistreringsnummer (TIN) ska ingå i intygandet innan detta kan anses ha inkommit.

Uppgift om utländska TIN är väsentlig för att det internationella utbytet av uppgifter ska fungera på ett effektivt sätt. I CRS har man valt att skilja mellan befintliga och nya konton. En av skillnaderna är att TIN alltid ska uppges för nya konton. Av kommentaren till CRS (avsnitt IV p. 7) framgår att för ett intygande ska vara giltigt ska det vara underskrivet och bl.a. innehålla TIN för samtliga länder som en person har hemvist i. Detta framgår även av prop. 2015/16:29 s 188.

Så som den tidigare lydelsen om intygande är utformad och det nya förslaget om att intygande måste komma in innan ett nytt konto får öppnas blir otydligt. Av den nuvarande lagtext och av förslaget sägs att om det framgår av intygandet att personen har hemvist i en annan stat ska det rapporteringsskyldiga finansiella institutet inhämta ett intygande om det inte redan framgår av det intygande som inhämtats enligt första stycket. Detta uppfattar Skatteverket innebära att ett finansiellt institut kan öppna ett nytt konto när ett första intygande inkommit utan att detta innehåller uppgift om TIN.

Skatteverket anser att det överhuvudtaget inte ska vara möjligt att öppna ett nytt konto innan aktuellt eller aktuella TIN har inhämtats. Skatteverket föreslår därför att det görs ett tillägg i 5 kap. 1 § och 7 kap 4 § IDKAL där det framgår att intygandet ska innehålla uppgifter om TIN och födelsedatum. Förslaget innebär att dagens andra stycke som innebär inhämtande av TIN och födelsedatum, när detta saknas, blir obehövligt och ska utgå. En motsvarande ändring ska även göras för 5 kap. 1 § och 7 kap. 4 § i IDKL. Skatteverket föreslår därför följande formulering av tillägget.

”Ett intygande enligt första stycket ska innehålla uppgift om utländsk skatteregistreringsnummer (TIN) i den staten eller jurisdiktionen och födelsedatum.”

En följdändring behöver göras av 5 § förordning (2015:921) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

2.3.6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser för förslaget till lag om ändring i lagen (2015:911) om identifiering av rapporteringspliktiga konton vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Skatteverket anser att det ska införas en ny punkt i övergångsbestämmelserna vad det gäller tidpunkten för när ett finansiellt institut ska anmäla sig till Skatteverket enligt 8 kap. 2 § IDKAL.

Enligt förslaget till ändringar i 3 kap. så är inte vinstandelsstiftelser längre undantagna från rapporteringsskyldighet. Förslaget innebär även att undantaget från rapporteringsskyldighet begränsas för pensionsstiftelser. Detta innebär att det kommer att finnas nya enheter som uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringsskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 § IDKAL.

Av 8 kap. 2 § IDKAL framgår att ett sådant finansiellt institut snarast men senast inom två månader ska anmäla detta till Skatteverket. Ändringen i 3 kap. IDKAL av vilka som anses vara rapporteringsskyldiga finansiellt institut innebär att en ny kategori enheter ska anmäla sig till Skatteverket. Av övergångsreglerna till förslaget framgår att bestämmelserna i den nya lydelsen tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2019. Det innebär att dessa enheter tidigast ska lämna kontrolluppgifter under 2020.

Skatteverket anser att två månader i detta fall är för kort tid. För att ge dessa enheter lite mer rådrum för att avgöra om de uppfyller kriterierna för anmälningskyldighet anser Skatteverket att dessa övergångsvis i vart fall bör få fyra månader på sig att anmäla att de är rapporteringsskyldiga. Skatteverket föreslår därför att det införs en ny punkt 6 i övergångsbestämmelserna till föreslagen lag. Skatteverket föreslår följande lydelse.

”Senast den 31 mars 2019 ska ett finansiellt institut, som enligt 3 kap. 1 § i den nya lydelsen blivit rapporteringskyldigt, göra en anmälan till Skatteverket enligt 8 kap. 2 § om att det uppfyller kriterierna för att vara ett rapporteringskyldigt finansiellt institut enligt 2 kap. 21 §.

2.4 Undantagen för finansiella institut och konton begränsas (avsnitt 4.7)

Det anges på s. 61 att det även är möjligt att teckna en pensionsförsäkring som ska anses som en kapitalförsäkring där inga avdrag får göras för avsättningen och ingen beskattning sker vid uttag. Skatteverket vill rikta uppmärksamheten på att detta påstående inte är korrekt. Däremot går det att teckna en kapitalförsäkring som har villkor som uppfyller de kvalitativa villkoren för en pensionsförsäkring i 58 kap. inkomstskattelagen.

På s. 61 i första stycket sägs även att det i 3 kap. 2 § 1 IDKAL anges att pensionsförsäkringar som uppfyller kraven i inkomstskattelagen och som tecknas och förvaltas i Sverige är undantagna och att förslaget innebär att den punkten stryks men att andra pensionsförsäkringar än privata pensionsförsäkringar normalt torde vara undantagna enligt andra bestämmelser, i första hand till följd av att breda pensionsfonder är undantagna från rapporteringskyldighet enligt 3 kap. 1 § IDKAL. Stycket avslutas med konstaterandet att härigenom får 3 kap. IDKAL en utformning som med avseende på pensionsförsäkringar överensstämmer med 3 kap. IDKL. Konstaterandet att 3 kap. i de båda lagarna överensstämmer när det gäller pensionsförsäkringar kan ifrågasättas eftersom det i IDKAL inte finns ett uttryckligt undantag för tjänstepensionsförsäkringar i synnerhet mot bakgrund av vad Skatteverket anfört angående resonemanget om breda pensionsfonder ovan.

2.5 Dokumentationsavgift införs (avsnitt 4.8)

2.5.1 Prövningstillstånd

Frågan om det ska krävas prövningstillstånd för överklagande till kammarrätten berörs inte i promemorian. Enligt Skatteverket liknar dokumentationsavgiften mycket kontrollavgiften. För att få ett överklagande av kontrollavgiften prövat i kammarrätten krävs prövningstillstånd. Skatteverket ifrågasätter om inte samma krav ska ställas på dokumentationsavgiften.

2.6 Författningskommentar (avsnitt 7)

2.6.1 Förslaget till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Vitesföreläggande

På s. 66 näst sista stycket och s. 82 (44 kap. 3 § SFL) berörs vitesförbudet och det sägs där att detta torde innebära att Skatteverket inte kommer att kunna förelägga ett rapporteringskyldigt finansiellt institut att vid vite komma in med underlag som avses i de tre situationerna. Skatteverket anser att detta uttalande är väl kategoriskt eftersom det vid föreläggandetidpunkten inte alltid kan antas att det begåtts en gärning som kan ligga till grund för en dokumentationsavgift. Skatteverket anser att skrivningen i promemorian ska nyanseras.

Bestämmande inflytande i enheter som är passiva icke-finansiella enheter

I det första stycket av kommentaren till 22 b kap. 5 § SFL förklaras att det i paragrafens första stycke 5 a) klargörs att det i en kontrolluppgift om ett rapporteringspliktigt konto som innehas av en enhet även ska lämnas uppgifter om på vilket sätt personer med bestämmande inflytande utövar ett bestämmande inflytande över enheten. Här ska tydliggöras att det gäller enheter som är passiva icke-finansiella enheter.

I det andra stycket sista meningen anges att begreppet passiv icke-finansiell enhet innefattar, utöver alla enheter som varken är finansiella institut eller aktiva icke-finansiella enheter, även investeringsenheter i stater eller jurisdiktioner som inte är deltagande jurisdiktioner. Här ska tydliggöras att det endast är fråga om investeringsenheter enligt 2 kap. 9 § första stycket 2 IDKAL.

2.7 Övrigt

2.7.1 Ytterligare förslag till ändringar i skatteförfarandelagen och förordningarna till lagarna som gäller automatiskt utbyte av information om finansiella konton

Skatteverket vill i samband med remitteringen uppmärksamma på ändringar som inte berörs i promemorian men som behöver göras SFL och i förordningar avseende det automatiska utbytet av information om finansiella konton.

22 b kap. SFL – förmånstagare av avkastning från en annan persons tillgångar (s.k. usufructs)

Skatteverket anser att om en person får del av avkastningen på tillgångar som någon annan äger (s.k. usufructs) omfattas detta av uppgiftsskyldigheten enligt CRS och att detta ska framgå av lagtext.

OECD har förutom kommentarerna till CRS även publicerat frågor & svar om hur standarden ska tolkas. Av avsnitt 1 fråga 10 framgår hur en "usufruct" ska behandlas. Med en sådan avses en rättighet för en person att använda och/eller få avkastning från en tillgång som personen inte äger. Av svaret framgår att antingen ska ägaren och förmånstagaren anses ha ett gemensamt konto eller så ska förmånstagaren behandlas som en person med bestämmande inflytande i en trust.

Skatteverket anser att detta inte är reglerat i svensk lagstiftning. Oavsett om alternativet att förmånstagaren ska ses som en person med bestämmande inflytande i en trust eller om alternativet att både ägaren och förmånstagaren anses ha ett gemensamt konto används så anser Skatteverket att detta måste framgå av lagtext och lagkommentar att denna situation omfattas.

För svensk rättstillämpning är alternativet att se personen som en förmånstagare i en trust inte ett naturligt sätt att hantera uppgiftslämnande då vi inte har trustar i svensk rätt. Skatteverket anser därför att det är bättre att använda alternativet som innebär att innehavaren av kontot och förmånstagaren till avkastningen anses ha ett gemensamt konto. Skatteverket föreslår därför att det införs en ny paragraf 3 a för detta ändamål med nedanstående lydelse. En motsvarande ändring ska även göras i 22 a kap. SFL.

”Kontrolluppgift som ska lämnas enligt 3 § ska även lämnas för fysiska personer och enheter som inte innehar kontot men som har rätt att få del av avkastningen på kontot eller på annat sätt kan disponera över tillgången.

Det rapporteringspliktiga kontot ska i detta fall behandlas som ett gemensamt konto för innehavaren av kontot och den som har rätt till avkastningen från samma konto.”

Skatteförfarandeförordningen - begreppet postadress 5 kap. 11 §

Paragrafen räknar upp vilka identifikationsuppgifter som en kontrolluppgift ska innehålla. Av p. 3 framgår att en uppgift som ska lämnas är postadress. Vad en postadress innebär framgår inte av några förarbetsuttalanden. Det finns inte heller någon allmän enkel definition av detta begrepp. Många finansiella institut, och även andra uppgiftslämnare (t.ex. arbetsgivare), har fler än en adress i sina register. Det kan t.ex. vara en adress dit posten går och en annan adress till personens bostad.

Hos uppgiftslämnaren kan det även finnas flera olika adresser för samma år. Skatteverket har fått frågor från flera uppgiftslämnare om vilken adress som ska rapporteras. Likaså behöver det klargöras vad som gäller om det finns flera adresser under året. Är det adressen vid en specifik utbetalning som ska anges eller är det den senaste som ska rapporteras?

Eftersom adress är av stor vikt för identifiering av kontohavare i de länder som vi har informationsutbyte med anser Skatteverket att det behöver förtydligas i förordning och förarbeten vad postadress i skatteförfarandelagen innebär. Detsamma gäller vilken adress som ska användas då uppgiftslämnaren har mer än en adress under ett och samma år.

Skatteförfarandeförordningen - uppgift om skatteregistreringsnumret GIIN och typ av uppgiftslämnare

Av 24 kap. 4 § SFL framgår bland annat att en kontrolluppgift ska innehålla nödvändiga identifikationsuppgifter för det rapporteringsskyldiga finansiella institutet. I 5 kap. 11 § SFF förtydligas idag vilka identifikationsuppgifter som en kontrolluppgift ska innehålla. Dessa är namn, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer, och postadress.

Exakt vilka uppgifter som ska lämnas om den uppgiftsskyldige vid informationsutbytet mellan stater regleras i internationella överenskommelser, t.ex. FATCA-avtalet som ingåtts mellan Sverige och USA men även avtal mellan Skatteverket och IRS samt i tekniska instruktioner som staterna är eniga om att tillämpa. Av de tekniska instruktionerna framgår att följande uppgifter ska lämnas om det rapporteringsskyldiga finansiella institutet.

1. Skatteregistreringsnumret som det finansiella institutet får hos IRS (GIIN),
2. namn,
3. adress och
4. typ av uppgiftslämnare (uppgift om vilken kategori uppgiftslämnaren tillhör).

För att utbytet av information ska fungera är det av vikt att kontrolluppgifterna innehåller all den information som krävs. Saknas en skyldighet för de svenska finansiella instituten att

lämna alla dessa uppgifter till Skatteverket är det svårt att fullfölja de internationella åtagandena. Dagens svenska lagstiftning stödjer således inte att uppgifter ska lämnas avseende det som anges under punkterna 1 och 4 ovan. Skatteverket föreslår därför att det införs ett nytt andra stycke i 5 kap. 11 a § SFF med följande lydelse.

En kontrolluppgift enligt 22 a kap. skatteförordningen (2011:1244) ska även innehålla uppgift om det skatteregistreringsnummer som den uppgiftsskyldige erhållit vid registrering hos den amerikanska federala skattemyndigheten som ett finansiellt institut som bedöms följa FATCA-reglerna. Dessutom ska kontrolluppgiften innehålla uppgift om vilken kategori den skattskyldige tillhör.

Förordning (2015:922) om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton

Av förordningens 4 § andra stycket framgår att Skatteverket ska underrätta Finansinspektionen i vissa fall. Det anges i både punkt 1 och 2 att det specifikt gäller skyldigheten att lämna kontrolluppgifter enligt 22 b kap. SFL. Förutom kontrolluppgiftsskyldigheten i 22 b kap. SFL finns det allmänna regler som gäller kontrolluppgiftsskyldighet som gäller det finansiella utbytet. Det gäller bestämmelser som återfinns i bl.a. 24 kap. SFL (övriga bestämmelser om kontrolluppgifter), 34 kap. SFL, (informationsuppgifter) och skatteförordningen.

Så som regeln om underrättelseskyldighet har utformats har den enligt Skatteverkets uppfattning blivit för snäv. Eftersom skyldigheten när kontrolluppgiften senast ska lämnas regleras i 24 kap. SFL och skyldigheterna som gäller TIN regleras i skatteförordningen skulle felaktigheter av denna art inte rapporteras till Finansinspektionen. Skatteverket uppfattar att avsikten med formuleringen i förordningens 4 § inte har varit att begränsa underrättelseskyldigheten.

Skatteverket föreslår därför att förordningen ändras så att det framgår att underrättelsen till Finansinspektionen gäller alla typer av felaktighet med anledning av reglerna som avser automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton.

3 Konsekvenser för Skatteverket

3.1 Informationsinsatser

Av avsnittet ”Effekter för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna” framgår att det kan finnas behov av informationsinsatser från Skatteverket för att göra sådana vinstandelsstiftelser och pensionsstiftelser som inte längre är undantagna från rapporteringsskyldighet medvetna om detta. Utöver detta så kan det finnas behov av informationsinsatser till de finansiella institut som har finansiella konton som inte längre är undantagna från rapporteringsplikt. Då det i dagsläget är mycket svårt att bedöma omfattningen av detta informationsbehov så är det också förenat med svårigheter att beräkna tillkommande kostnader för det.

3.2 Dokumentationsavgift

Vad gäller införandet av dokumentationsavgift så är det i dagsläget mycket svårt att bedöma omfattningen av antal ärenden och därmed kostnaderna för att administrera dessa. Troligtvis kommer det inte att röra sig om ett särskilt stort antal finansiella institut som kommer bli aktuella att påföra dokumentationsavgift under ett år. Oavsett antal dokumentationsavgifter som kommer tas ut, så innebär införandet av denna nya avgift att Skatteverket behöver genomföra ett antal förändringar i IT-system, arbetsrutiner, arbetsordning osv. samt att t.ex. information om avgiften och befrielsegrunder för den behöver tas fram och publiceras.

Införandet av en dokumentationsavgift kommer innebära att Skatteverkets IT-system behöver anpassas för att den nya avgiften ska kunna tas ut och för att anstånd ska kunna medges. Förutom att detta innebär initiala och löpande kostnader, se nedan, så behövs det viss tid för att få de tekniska förändringarna på plats. Skatteverket räknar med att det behövs ca 9 månader från beslut om införande av avgiften till dess att IT-stöd för att avgiften ska kunna tas ut finns på plats. Det är med andra ord mycket tveksamt om det IT-stöd som behövs för att ta ut dokumentationsavgiften, kommer kunna finnas på plats vid den föreslagna ikraftträdande tidpunkten (1 december 2018).

De initiala kostnaderna för förändringar i Skatteverkets IT-system beräknas uppgå till 600 000 kr. Ökade årliga löpande kostnader beräknas uppgå till 75 000 kr. Utöver detta tillkommer initiala kostnader för framtagande av arbetsrutiner, information, arbetsordning osv. som beräknas uppgå till 100 000 kr. Skatteverket beräknar de samlade initiala (700 000 kr) och årliga (75 000 kr) kostnader på grund av införandet av dokumentationsavgift kommer vara av en sådan storlek att de inte kan hanteras inom befintliga ramar.

Detta remissvar har beslutats av överdirektören Fredrik Rosengren och föredragits av rättsliga experten Britt-Marie Hallberg Eriksson. Vid den slutliga handläggningen har också följande deltagit: enhetschefen Tomas Algotsson och sektionschefen Goran Todorovic.

Fredrik Rosengren

Britt-Marie Hallberg Eriksson